

ת"פ 38515/03/22 - מדינת ישראל נגד אנדרי מנוילוב (עציר)

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 38515-03-22 מדינת ישראל נ' מנוילוב(עציר)

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
אנדרי מנוילוב (עציר)	מדינת ישראל

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום הכולל שלושה אישומים כמפורט להלן:

אישום מספר 1

על פי עובדות אישום זה, בתאריך 12.3.22 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, ביישוב שלומי, ניסה הנאשם לפרוץ לרכבו של המתלונן **(להלן: "המתלונן 1")** באופן שניסה למשוך את ידית דלת המושב שליד הנהג אך הדלת היתה נעולה ולכן פעולתו לא הושלמה ולאחר מכן ניגש אל דלת מושב הנהג וניסה למשוך גם אותה לשם פתיחת הדלת אך הדלת היתה נעולה ולכן פעולתו לא הושלמה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 ורישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") + סעיף 25 לחוק העונשין.

אישום מספר 2

בתאריך 12.3.22 בשעה 12:00 או בסמוך לכך ביישוב שלומי, ניסה הנאשם לפרוץ לרכבו של המתלונן **(להלן: "המתלונן 2")** באופן שניסה למשוך את ידית דלת המושב שליד הנהג לשם פתיחת הדלת אך הרכב היה נעול ופעולתו לא הושלמה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 ורישא לחוק העונשין, סעיף 25 לחוק העונשין.

אישום מספר 3

בתאריך 12.3.22 בשעה 12:00 או בסמוך לכך ביישוב שלומי, ניסה הנאשם לפרוץ לרכבו של המתלונן (להלן: "המתלונן 3") באופן שניסה למשוך בידית דלת המושב שליד הנהג לשם פתיחת הדלת אך הרכב היה נעול ולכן פעולתו לא הושלמה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין + סעיף 25 לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש

2. במסגרת הראיות לעונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - ת/1, גזר דין מתיק מספר 7753-07-20 שניתן על ידי כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה, וכתב האישום - ת/2, נספח פסיקה וערכים מוגנים - ת/3. ב"כ המאשימה טענה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים. המאשימה טענה שיש לקבוע כי כתב האישום מכיל שלושה אירועים בגינם יש לקבוע מתחם עונש אחד לגבי כל אירוע. ב"כ המאשימה טעה שיש לקבוע בגין כל אישום מתחם עונש שנע בין 4 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. הנאשם צבר לחובו 8 הרשעות קודמות בעבירות סמים, נשק, רכוש ואף ריצה בעברו עונשי מאסר ממושכים כך שכתלי הכלא אינם זרים לנאשם. כנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר חב הפעלה של 3 חודשים והתחייבות בסכום של 5,000 ₪ להפעלה. באשר לעונשו של הנאשם, טענה ב"כ המאשימה כי העונש הראוי לנאשם של 7 חודשים בגין כל אחד מהאישומים ובמצטבר זה לזה. כמו כן עתרה המאשימה להפעלת המאסר המותנה במצטבר לעונש שיושט על הנאשם, הפעלת התחייבות כספית, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי כספי למתלוננים, התחייבות וקנס כספי.

3. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות מלאה על מעשיו. כמו כן הבהירה ב"כ הנאשם כי מלכתחילה היתה בקשה לשחרור הנאשם ממעצר ואף התבקש הליך טיפולי שלא יצא לפועל כיוון שלנאשם לא היו ערבים מגבים. נסיבות ביצוע העבירות כך נטען מצויות ברף התחתון בחומרתן. מדובר בעבירות ניסיון ללא כל שיטה או תחכום. בנסיבות תיק זה אין מקום להפעיל את המאסר המותנה במצטבר והענישה בעניינו של הנאשם צריכה להיות מידתית.

4. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

5. סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה לפיו בית המשפט מצווה לגזור

את דינו של הנאשם על בסיס הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ביצועה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

6. כתב האישום כולל שלושה אישומים אשר לטעמי מהווים אירוע אחד שבגיני יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד וזאת על פי מבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל**. ראו בעניין זה גם ע"פ 8641/12 **סעד נגד מדינת ישראל**. אמנם מדובר בשני קורבנות ואולם מדובר בתכנית עבריינית אחת אשר בוצעה באותו יום ובאותו מיקום גאוגרפי.

7. עסקין בעבירות רכוש המגלמות בחובן מעבר לפגיעה בזכות הקניין של נפגעי העבירה, גם פגיעה בפרטיותם וערעור ביטחונם האישי. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו ברע"פ 398/14 **ערג'י נ' מדינת ישראל** (16.3.14):

"עבירות התפרצות והגניבה הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית המשפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".

8. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם ניסה לפרוץ לכלי רכב בסמיכות זמנים. יחד עם זאת יש לציין כי הנאשם ניסה לפתוח את דלתות כלי הרכב אשר היו נעולות ועל כן לא צלח להשלים את עבירות ההתפרצות. באף אחד מהמקרים לא נגנב מאומה ולמעשה האירוע העברייני התמצה בניסיון לפתיחת דלתות כלי הרכב. משום כך אני סבורה שהפגיעה בערכים חברתיים מוגנים מצויה ברף הנמוך. מדובר בעבירות שבוצעו ללא כל תחכום או שיטה.

9. סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם הורשעו הנאשמים באישום אחד של התפרצות לרכב וגניבה ממנו, נקבעו בדרך כלל מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הינו מספר חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצה בעבודות שירות במקרים מתאימים (ראו: רע"פ 4338/15 **פראג'י כהן נ' מדינת ישראל**, (23.06.2015); עפ"ג (מחוזי מרכז) 64042-05-16 **איברהים אבו רחיל נ' מדינת ישראל**, (20.09.2016); ת"פ (שלום רמלה) 51619-03-14 **מדינת ישראל נ' מנטלוט**, (09.06.2015); ת"פ (שלום ירושלים) 56919-03-14 **מדינת ישראל נ' שלודי**, (31.12.2014); ות"פ (שלום פתח תקווה) 6706-01-13 **מדינת ישראל נ' לוסין מגארי**, (10.11.2014)).

10. נוכח עקרון ההלימה, לפי עובדות כתב-האישום, ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם ביחס לאירוע מושא כתב האישום המתוקן בשים לב שמדובר במספר עבירות ניסיון נע בין עונש של מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

11. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה וקבלת

האחריות. כמו כן נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כעולה מטיעוני הסנגורית. לחומרה נתתי משקל לעובדה שלנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש בעיקר. לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי חב הפעלה בתיק זה. לא מצאתי כי מתקיימים טעמים מיוחדים להפעיל את המאסר המותנה באופן חופף.

12. בנסיבות העניין אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים :

5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 12.3.22 ועד ליום 7.4.22 וכן מיום 15.6.22 ועד מועד מתן גזר הדין.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי מת"פ 7753-07-20 בית המשפט השלום בקרית מיום 24.1.21 בן 3 חודשים באופן מצטבר לעונש שהושת על הנאשם בתיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 12.3.22 ועד 7.4.22 וכן מיום 15.6.22 ועד למועד מתן גזר הדין.

אני מורה על הפעלת התחייבות כספית בסך של ₪ 3,000 אשר הנאשם חויב בה ביום 24.1.21 במסגרת ת"פ 7753-07-20 כך שההתחייבות תשולם בתוך 100 ימים.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור כל עבירת רכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 - החזקת נכס החשוד כגנוב לחוק העונשין.

בנסיבות העניין אינני משיתה על הנאשם קנס כספי או פיצוי כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.